

Sygn. akt I C 2823/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 22 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Jaromir Antoszewski

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2021 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. O.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda D. O. kwotę 15.222,31 zł (piętnaście tysięcy dwieście dwadzieścia dwa złote i trzydzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od następujących kwot:

- 12.384,11 zł od dnia 11 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty;

- 2.838,20 zł od dnia 27 listopada 2019 r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda D. O. kwotę 4328,49 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 04.09.2019 r. powód D. O. , reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika , wystąpił o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 17903,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11.01.2019 r. do dnia zapłaty, jak również kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniósł , iż w dniu 13.12.2018 roku , stanowiący jego własność samochód m-ki V. (...) nr rej. (...) , uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji spowodowanej przez sprawcę ubezpieczonego w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w firmie pozwanego. Zaznaczył , że pozwany po zgłoszeniu szkody i przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego , przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 6856,94 zł zaniżając stawki robocizny oraz ceny i rodzaj części zamiennych . Rzeczoznawca samochodowy na zlecenie powoda wycenił wartość szkody na kwotę 21042,38 zł. Roszczenie określił jako sumę różnicy kosztów naprawy wycenionych przez niezależnego rzeczoznawcę i wypłaconych przez pozwanego , kwoty 418,20 zł kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji i 3000 zł zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Odsetki naliczył od dnia następnego po otrzymaniu decyzji o wypłacie odszkodowania. Nadmienił brak uwzględnienia wystąpienia o zapłatę dochodzonej kwoty przez pozwanego, który zaproponował jedynie dopłatę w wysokości 5343,06 zł.

W odpowiedzi na pozew z dnia 10.12.2019 r. pozwany (...) S.A. V. (...) w W., działając przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego .

W uzasadnieniu przecząc ogólnie wszystkim nie przyznanym twierdzeniom powoda, przyznał wystąpienie szkody i swoją odpowiedzialność gwarancyjną za sprawcę szkody , wypłaconą dotychczas kwotę w wysokości 6856,94 zł jako stanowiącą pełne odszkodowanie za ww. szkodę, odmawiając zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Zakwestionował roszczenia jako bezzasadne , gdy powód nie wykazał w jakim celu pojazd zastępczy był mu potrzebny, poniesienia kosztów jego wynajmu, okresu wynajmu ponad 5 dni w kontekście technologicznego czasu naprawy ponad 12,2 rbg czyli 2 dni roboczych , 1 dnia na przyjęcie pojazdu do zakładu naprawczego i jego wydanie oraz 2 dni na organizację części zamiennych. Podkreślił , że nie może odpowiadać za zaniechania powoda czy zakładu naprawczego , gdyż nie pozostają one w adekwatnym związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z dnia 13.12.2018 roku. Pozwany kwestionował też stosowaną w kalkulacji szkody powoda stawkę robocizny i przyjęcie oryginalnych, nowych części zamiennych jako bezzasadne i prowadzące do bezpodstawnego wzbogacenia wobec nie przedstawienia faktur za tak przeprowadzoną naprawę. Zwrócił uwagę na możliwość naprawy z użyciem części nowych ale alternatywnych producentów jako spełniających identyczne z oryginalnymi normy technologiczne i kosztujące znacznie mniej niż części oryginalne, dodatkowo wobec przeprowadzonego badania powłoki lakierniczej , z którego wynika udział pojazdu we wcześniejszych kolizjach i nie technologiczny sposób przeprowadzenia wcześniejszej naprawy. Zarzucił powodowi brak podstaw do uwzględnienia kosztów prywatnej wyceny, gdyż w jego opinii jest ona błędna i nieprzydatna w sprawie , a nadto koszty te nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13.12.2018 roku należący do D. O. samochód m-ki V. (...) nr rej. (...), uległ uszkodzeniu na skutek kolizji , której sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów w (...) S.A. V. (...) w W..

Koszt naprawy pojazdu wynosi 19241,05 zł brutto przy zastosowaniu części oryginalnych producenta samochodu oraz średnich stawek roboczogodziny prac naprawczych. Średnie stawki roboczogodziny prac naprawczych – blacharskich na terenie J. i okolic wyniosły 140 zł , a prac lakierniczych 146 zł.

D. O. w dniu 15.12.2018 r. zgłosił szkodę zakładowi ubezpieczeń sprawcy. Samochód oddał do warsztatu i odebrał po częściowej naprawie ,umożliwiającej jazdę.

(Dowód: opinia biegłego k. 71 – 102, 106-108, 126-135,

przesłuchanie powoda k. 68,

okoliczności bezsporne).

W dniu 18.12.2018 r. D. O. wynajął samochód zastępczy m-ki. F. (...) za kwotę 110 zł brutto za dobę, którym jeździł do dnia 17.01.2019 r. W dniu 17.01.2019 r. , po odebraniu swojego pojazdu z warsztatu po częściowej naprawie , zwrócił pojazd wynajmującemu i zapłacił mu za najem kwotę 3300 zł . D. O. używał pojazdu zastępczego tak jak wcześniej swojego , wówczas uszkodzonego samochodu, do dojazdów do pracy w M. na godzinę 6.00 rano . Miał on inny samochód m-ki V. (...), ale pojazdu tego używała jego żona do dojazdów do pracy , odbierania dziecka ze szkoły lub od jego rodziców.

Dowód: umowa najmu k. 39,

potwierdzenie zwrotu pojazdu i zapłaty k. 40 ,

przesłuchanie powoda k. 68,

okoliczności bezsporne .

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel początkowo decyzją z dnia 11.01.2019 r. przyznał odszkodowanie w wysokości 3880,68 zł , a ostatecznie wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie za szkodę w pojeździe w łącznej kwocie 6856,94 zł ustalonej kosztorysem z dnia 07.02.2019 r.

W dniu 20.01.2019 r., podmiot posiadający uprawnienia do kosztorysowania szkód w pojazdach sporządził na prywatne zlecenie poszkodowanego kalkulację kosztów naprawy jego pojazdu zgodnie, z którą koszt taki wynosił 21 042,38 zł. Za sporządzenie tej kalkulacji poszkodowany zapłacił 480,20 zł.

Pismem z dnia 24.05.2019r. poszkodowany za pośrednictwem swojego pełnomocnika , nie zgadzając się z wysokości przyznanego odszkodowania, wezwał (...) S.A. V. (...) w W. do wypłaty dodatkowej kwoty 14 185,44 zł odszkodowania wynikającej z prywatnej kalkulacji naprawy i kwoty 3000 zł zwrotu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego, w terminie 7 dni , od dnia doręczenia pisma, przesyłając kopię umowy najmu pojazdu.

Pismem z dnia 06.06.2019r. zakład ubezpieczeń podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i odmówił wypłaty odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego.

Uzasadniony okres wynajmu samochodu zastępczego wynosił 22 dni kalendarzowe, w tym 4 dni technologicznego czasu naprawy.

Dowód: pisma pozwanego k. 7, 12, 13-15,

kosztorys k. 8-11,

opinia k. 19-39,

pismo powoda k. 18,

dokument Kp. k. 17,

faktura k.16,

opinia biegłego k. k. 71 – 102, 106-108, 126-135,

okoliczności bezsporne).

Sąd zważył co następuje :

Zgodnie z art. 822 § 1 kc. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. § 2. stanowi : jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. W myśl art. 822§ 3. Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia. § 4 : Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Na gruncie art. 805 kc. i art. 824¹ kc. świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Odszkodowanie ustalone winno być wg. reguł wynikających z art. 363 §1 i §2 kc. i ma na celu pełne wyrównanie poniesionej przez poszkodowanego straty, przywrócenie rzeczy do stanu używalności takiego jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. W przypadku wystąpienia zdarzenia skutkującego

odpowiedzialnością gwarancyjną zakładu ubezpieczeń, świadczenie ubezpieczyciela obejmuje więc zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości szkody, którą poniósł poszkodowany.

Zgodnie z utrwalonymi w orzecznictwie poglądami, odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu; jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (tak: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112).

Zobowiązany ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkoda mu nie wyrządziła (art. 361§1 i §2 k.c.). Poszkodowany może zatem, zgodnie z zasadą pełnej kompensacji szkody, domagać się od zakładu ubezpieczeń nie tylko zwrotu kosztów, przywrócenia stanu poprzedniego swojego pojazdu lub zapłaty jego równowartości w razie szkody całkowitej ale też m.in. stanowiących normalne następstwo szkody komunikacyjnej kosztów wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego na konieczny czas naprawy albo uzyskania odszkodowania pozwalającego na zakup innego pojazdu. W myśl art. 363 k.c. to do poszkodowanego należy wybór sposobu naprawienia szkody. Uprawnienia zawarte w tym artykule, dają mu możliwość wyboru warsztatu naprawczego, wyboru materiałów i części na jakich będzie jego samochód naprawiany ale też firmy z której wynajmie pojazd zastępczy. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. (III CZP 32/2003) „Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku”. P. analogiam zasada niezbędnych i koniecznych kosztów dotyczyć będzie również odszkodowania z tytułu najmu samochodu zastępczego. W wyroku z dnia 5 listopada 2004 r. sygn. akt II CK 494/03, podzielanym przez sąd orzekający w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy zaznaczył, że jeżeli uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy w postaci wmontowania do niego nowej części zamiennej, to koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (art. 361 § 1 k.c.) (opubl. LEX nr 145121, Biul.SN 2005/3/11). Ponadto w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r. (sygn. akt III CZP 5/11) Sąd Najwyższy wskazał, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego i nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Jednocześnie jednak w powyższej uchwale wskazano, iż roszczenie o dostarczenie pojazdu zastępczego nie może być uznane za dopuszczalny sposób restytucji szkody majątkowej polegającej na zmniejszeniu wartości pojazdu albo utracie jego wartości, wyrównanie bowiem tego uszczerbku majątkowego następuje przez naprawę uszkodzonego pojazdu albo przez zapewnienie możliwości nabycia nowego pojazdu. Restytucja utraty możliwości korzystania z rzeczy byłaby niedopuszczalną restytucją szkody niemajątkowej. Odmienna jest sytuacja, w której doszło już do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu. Są to wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.). Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także te wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku

uszkodzenia pojazdu. Negatywnym następstwem majątkowym jest tu utrata możliwości korzystania z rzeczy, a więc utrata uprawnienia stanowiącego atrybut prawa własności. W takiej sytuacji poszkodowanemu przysługuje roszczenie o zwrot wydatków na najem pojazdu zastępczego nieprzeznaczonego do kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, można je bowiem uznać za stratę (art. 361 § 2 k.c.). Zwrotowi mogą podlegać jednakże tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem. W orzecznictwie Sądu Najwyższego, m.in. w uchwałach z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01 (OSNC 2002, nr 6, poz. 74) i z dnia 17 maja 2007 r., III CZP 150/06 (OSNC 2007, nr 10, poz. 144) oraz w wyrokach z dnia 20 lutego 2002 r., V CK 908/00 (nie publ.), z dnia 11 czerwca 2001 r., V CKN 226/00 (OSP 2002, nr 3, poz. 40) i z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01 (nie publ.), ukształtował się wprawdzie pogląd, że naprawa uszkodzonego pojazdu nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania, bo istotne znaczenie ma fakt powstania szkody, a nie jej naprawienie, ale nie jest on adekwatny w omawianej sytuacji, w której strata majątkowa powstaje dopiero z chwilą poniesienia kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W przedmiotowej sprawie bezsporna była odpowiedzialność pozwanego z tytułu ubezpieczenia OC za szkodę spowodowaną przez sprawcę kolizji ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym, postępowanie likwidacyjne i jego wynik - wypłacona część odszkodowania, fakt prywatnej wyceny szkody (co znajdowało też swój wyraz w treści załączonych do pozwu kalkulacji i fakturze VAT). Sporne pozostawała pomiędzy stronami wysokość szkody na gruncie stosowanych stawek roboczo-godziny, wartości i charakteru części zamiennych, zakresu naprawy, odszkodowania za wynajem samochodu zastępczego, żądanie zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji.

W toku postępowania Sąd dopuścił dowody ze zgłoszonych przez strony dokumentów w tym, w postaci kosztorysu, kalkulacji naprawy, kopii faktury VAT, umowy najmu pojazdu, potwierdzenia zapłaty za najem, korespondencji stron, opinii biegłego sądowego i przesłuchania powoda.

W ocenie sądu powód wykazał, co do zasady, swoje roszczenie.

Dowody w postaci opinii biegłego, umowy wynajmu pojazdu i potwierdzenia zapłaty za wynajem, korespondencji stron, sąd uznał zasadniczo za wiarygodne (za wyjątkiem stanowisk stron w ich pismach) albowiem nie zostały one skutecznie zakwestionowane przez strony ani nie budziły wątpliwości co do swojej autentyczności.

Sąd dał wiarę opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej J. W. z datą 28.03.2020 r. uzupełnioną w dniu 14.07.2020 r., uznając za miarodajną wycenę wg. części oryginalnych producenta pojazdu na datę szkody określoną przez biegłego ostatecznie na sumę 19 241,05 zł brutto. Sąd za biegłym uznał, że przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody wymaga zastosowania takich części jakie pierwotnie były zamontowane w pojeździe, ubezpieczyciel zaś nie stwierdził tam części nieoryginalnych. Uwzględnienie przy tym w naprawie innych niż części producenta pojazdu mogłoby prowadzić do dodatkowej negatywnej oceny wartości pojazdu na rynku nie tylko jako powypadkowego ale też naprawianego na innych niż oryginalne częściach. Na marginesie zauważyć można, że różnica między częściami oryginalnymi producenta pojazdu, a częściami o symbolu (...), nie mówiąc już o częściach typu P lub (...) nieraz nie sprowadza się tylko do sygnowania logo i odmiennej ceny, ale w istocie dotyczy części o różnej jakości, a o zakwalifikowaniu do kategorii (...) decyduje jedynie zaświadczenie producenta tych części jako wykonanych zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta pojazdu. Biegły w swojej opinii, określając uzasadniony koszt naprawy pojazdu, ustalił uśrednione na lokalnym rynku stawki prac blacharskich i mechanicznych na 140 zł, a prac lakierniczych na 146 zł jako średnią wyliczoną ze stawek dziesięciu zakładów naprawczych gwarantujących przeprowadzenie naprawy na porównywalnym poziomie. Zauważył, że w wycenie pozwanego na koszt naprawy zastosowano rabat – 20 %, obniżono też bezzasadnie ceny materiałów lakierniczych o 44 %, oparto się na cenach części alternatywnych, przyjmując stawkę robocizny 53/53 zł netto i potrącono należne normalia 2 %. W aktach sprawy nie udokumentowano uszkodzeń odnotowanych w protokole szkody, jakie miałyby występować po poprzednich naprawach. Znajdująca się w aktach szkody wycena ubezpieczyciela nie uwzględnia korekty za wcześniejszą naprawę lakierniczą. Po zarzutach powoda do opinii biegły uzupełniająco określił jako zasadne, przyjęte w kalkulacji powoda, uszkodzenia ściany bocznej lewej i ściany bocznej prawej, określając czas ich naprawy odpowiednio na 20 JC i 15 JC.

Biegły J. W. w swojej opinii wskazał, że poszkodowany w dniu 15.12.2018r. zgłosił szkodę, w dniu 18.12.2018r. wynajął pojazd zastępczy, zdany w dniu 17.01.2019r. tj. po upływie 31 dni kalendarzowych. Ubezpieczyciel w dniu 20.12.2018 r. wykonał pierwsze oględziny pojazdu. Stąd biegły przyjął, że części zamienne do naprawy należało zamówić 21.12.2018 r., odebrać w dniu 27.12.2018r. i w tej dacie przystąpić do naprawy pojazdu. W dniu 28.12.2018 r. należało zawiadomić ubezpieczyciela o przeprowadzeniu dodatkowych oględzin pojazdu, które należało wykonać w dniu 02.01.2019r., po otrzymaniu kalkulacji naprawy ponownie zamówić części zamienne i odebrać je w dniu 03.01.2019r. Przy przyjęciu normatywnego czasu naprawy wynoszącym 4 dni (169 JC.), naprawę należało zakończyć w dniu 07.01.2019r. Samochód zastępczy powinien być zwrócony następnego dnia – 08.01.2021r. Stąd uzasadniony okres wynajmu pojazdu zastępczego biegły określił na 22 dni kalendarzowe, co czyni zasadnym wynagrodzenie z tego tytułu w wysokości 2420 zł wg. niekwestionowanej stawki na po 110 zł za dobę. Żadna ze stron nie kwestionowała ani nie podważyła opinii w tym zakresie. Ostateczna opinia biegłego w zakresie wyceny kosztów naprawy jako i zasadnego czasu wynajmu pojazdu zastępczego była jasna, jednoznaczna i logiczna, sporządzona przez bezstronny podmiot, w oparciu o obiektywne kryteria. Przyjęte przez biegłego zakłady m.in. autoryzowane stacje obsługi różnych marek pojazdów, wyposażone w kabiny lakiernicze i ramy kontrolno-pomiarowe, dają gwarancję prawidłowego i zgodnego z technologią wykonania lakierowania, prac naprawczych, a ich działalność obejmuje również naprawy innych niż dedykowana, marek pojazdów. Niezależnie od wieku czy przebiegu pojazdu poszkodowany uprawniony jest do zwrotu kosztów naprawy właśnie gwarantujących jej pełny, profesjonalny charakter. Trzeba wspomnieć też, że części zamienne zamontowane w samochodzie po naprawie nie stanowią wartości handlowej lecz na rynku motoryzacyjnym pojazd funkcjonuje jako całość. Cena części zamiennej oryginalnej zaś nie wpływa na wzrost jego wartości za wyjątkiem udowodnionego ponadprzeciętnego zużycia części (nieeksploatacyjnego, korozyjnego, awaryjnego) albo udoskonalenia pojazdu. Okoliczności takich pozwalających na ewentualne przyjęcie bezpodstawnego wzbogacenia się powoda, pozwany jednak nie wykazał. Zatem sąd dokonując oceny materiału dowodowego podzielił stanowisko biegłego, co do kosztów naprawy i okresu wynajmu pojazdu zastępczego, z jakiego korzystał powód. Dowodem na poniesiony za to zlecenie koszt było niepodważone potwierdzenie zapłaty wynagrodzenia w wysokości 3300 zł za wynajem pojazdu zastępczego.

W sytuacji gdy poszkodowany nie był podmiotem potrafiącym samodzielnie zweryfikować wadliwie i krzywdząco dla niego sporządzoną kalkulację naprawy pozwanego, zasadnym było również uznanie za koszt szkody, poniesionego przez poszkodowanego wydatku na sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy na prywatne zlecenie. Koszt tej kalkulacji zaliczyć należy do wysokości należnego odszkodowania w świetle ustalonego zniżenia odszkodowania przez zakład ubezpieczeń, gdyż pozostawał on w bezpośrednim związku przyczynowo skutkowym między wypadkiem, a będącą jego rezultatem szkodą, wynikającą również z nieprawidłowo wyliczonego i zniżonego przez pozwanego świadczenia. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt III CZP 24/04, opubl. OSNC 2005/7-8/117, Prok.i Pr.-wkł. (...), Biul.SN 2004/5/6, Wokanda 2004/7-8/12, Wspólnota (...), M.Prawn. 2005/3/162, M.Prawn. 2004/13/583, M.Prawn. 2004/15/720, wskazał, że odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Koszty poniesione za to zlecenie wynikały z niepodważonej, opłaconej przez powoda gotówką faktury VAT z dnia 28.01.2019r.

Powód zeznał, że pojazd kupił nieuszkodzony, w całości i nie miał żadnych kolizji. Pozwany nie podważył także tych twierdzeń.

Przypomnieć tu można, iż poszkodowany nie jest obligowany w ogóle do wykonania naprawy powypadkowej uszkodzonego samochodu, a tym bardziej do wyboru warsztatu oferującego najtańszy sposób przeprowadzenia naprawy czy warsztatu proponowanego mu przez zakład ubezpieczeń.

W świetle powyższych okoliczności sąd uznał, iż strona pozwany nie zrekompensował doznanej szkody w pełnym zakresie. Stąd sąd przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości stanowiącej różnicę kwoty 19 241,05 zł wyliczonej przez biegłego i wypłaconego już odszkodowania w kwocie 6856,94 zł, powiększonej o koszt uzyskania prywatnej

kalkulacji tj. 418,20 zł oraz koszty wynajmu pojazdu zastępczego – 2420 zł . Sąd w pkt. I. wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 15.222,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od następujących kwot: - 12.384,11 zł od dnia 11 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty, - 2.838,20 zł (2420 + 418,20) od dnia 27 listopada 2019 r. - dnia następnego po dacie doręczenia odpisu pozwu (art. 481 §1 i §2 kc., art. 14 ust.1 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz art. 455 kc.)

O kosztach procesu stron rozstrzygnięto na podstawie art. 100 kpc. stosunkowo je rozdzielając. Powód wygrał sprawę w 85,02 % , a przegrał w 14,98 % . Koszty powoda to 5969,78 zł (w tym 1000 zł opłaty od pozwu , 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i 1369,78 zł połowy kosztów opinii biegłego) . Koszty pozwanego wyniosły 4986,78 zł (3600 + 17 zł + 1369,78 zł) . Pozwany tymczasem powinien ponieść koszty procesu w kwocie 9300,81 zł. Zatem Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda D. O. kwotę 4328,49 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.